

ethvert Tilfælde. kommen ind derpaa. Det forekommer mig ikke, at det ærede 6te Medlem for 2den Kreds har Grund til at være utilfreds med, hvad Bybefolkningen faar. Den faar 400,000 Kr., medens Landbruget faar 1,700,000 Kr. Der er heller ikke i det andet Ting, fra Bybehoerens eller Borgernes Side gjort nogen Indsigelse derimod. Jeg maa desuden ogsaa bemærke, inden jeg forlader dette Spørgsmaal, at jeg til Landbruget selvfølgelig har henregnet Landbohøjskolen og ogsaa Plantningerne paa Klitterne, om hvilke det for Ræsten kan være tvivlsomt, hvorvidt de særlig kunne skrives paa Landbrugets Konto. Men til Gengæld har jeg ogsaa taget polyteknisk Anstalt med, som hørende til Industrien. Jeg kunde ogsaa tage endnu mere med som væsentlig hørende til Købstadbefolkningens Interesse, som f. Eks. Akademiets for de skønne Kunster. Jeg skønner ikke rettere, end at det ved Siden af dets almindelige Betydning tillige har den specielle Opgave at være til Støtte for Industrien, og at det derfor er den, som særlig har Fordel af Akademiets. Jeg tror saaledes, at Interesserne ere nogenlunde passende afvejede mod hinanden, hvad de ogsaa bør være, da der ellers er Fare for Krig paa disse Punkter; men kan man ikke længere enes om det, er der ikke anden Vej at gaa end at tage alle disse Ting ud af Finansloven, og det vilde i alt Fald i Ojeblikket ikke være heldigt.

Ser jeg hen til andre Omraader, f. Eks. til Skolerne — jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa Skolebevillingerne her — angaa jo de fleste Skolebevillinger baade Købstæderne og Landet, de ere fælles for dem. Der er kun ganske enkelte Punkter, hvor dette ikke er Tilfældet. Det gælder saaledes Højskoler og Landbrugsskoler, som særlig vedrøre Landbruget. Købstadbefolkningen søger dem i alt Fald ikke i en Maalestof, som er værd at tale om. Til Landbrugsskoler og Folkehøjskoler medgaar 315,000 Kr.; men saa have Købstæderne deres Realskoler, og til disse medgaar, alt medregnet, 146,000 Kr. Jeg maa om Realskolerne indstøde den Bemærkning, at det i øvrigt forekommer mig, at der har været en noget for stor Tilbøjelighed til at miskende Realskolerens Betydning, idet man efter min Mening har set for meget paa, at der fra Realskolerne gaa Elever over i den studerende Verden. Men Spørgsmaalet om de altsfor mange Studenter hænger jo overhovedet sammen med hele Udviklingen; man kan se, at det samme finder Sted ogsaa i andre Lande. Saa længe vi som Betingelse for at kunne tage forskellige

Fageksaminer fordre Præliminæreksamen eller almindelig Forberedelseseksamen, ere de unge Mennesker, som ville have disse Eksaminer — ved Dyr lægestolen, polyteknisk Bæreanstalt, Landlægestolen o. lign. — nødt til at tage Præliminæreksamen. Jeg skal for Ræsten ikke opmuntre unge Mennesker til at tage paa Realskolerne for at kunne faa en saadan Fageksamen. Vi have vist en altfor stor Tilgang paa disse Omraader; men Realskolerens Opgave burde ogsaa være den tillige at give Borgerne den Uddannelse, som de ved deres specielle Arbejde særlig kunne have Brug for, og dette sker vel ogsaa til en vis Grad. Der er dog i det andet Ting kommet Udtalelser frem, der for meget synes at miskende Realskolerens Opgave. Disse Udtalelser ere altsaa komne fra neden af; men den højtærede Kultusminister er jo uhyg fremkommen med en ny Grundlov — om man kan kalde det saa — for Realskolerne, som synes at fordre temmelig meget af dem, idet det nu gøres til en Betingelse, at der skal tages Eksamen i alle tre levende Sprog, næsten for alle Fageksaminer; jeg tror ikke, at der bliver en eneste tilbage, og Ministeren har ogsaa paa andre Punkter sat stærpende Bestemmelser ind. Jeg skal dog ikke komme ind derpaa ved denne Lejlighed. Desuden have Købstæderne deres Latinskoler. Jeg ved ganske vist, at de ere for hele Landet, men de ligge dog i Købstæderne, og de Købstæder, som have dem, sætte ogsaa særlig Pris paa dem; det have vi ofte haft Lejlighed til at erfare. Jeg tror derfor ikke, at Købstæderne, hvad Skolerne angaar, ere Stedbørn, men det skulle de jo heller ikke være. — Hvad Kirkebevillingerne angaar, kan man ogsaa se, at der er sket en Forandring i Opfattelsen. For en Del Aar tilbage blev der omtrent ingen Kirkebevillinger givet. Man var f. Eks. i 1867—68 ikke naaet videre end til 89,000 Kr.; men i 1895—96 er man naaet op til 267,623 Kr. Den højtærede Kirkeminister kan sikkert være meget vel fornøjet dermed, ligesom han ogsaa kan være tilfreds med, at vi nu have faaet Kirkeforholdene ordnede paa Fredrikshøjsberg.

Balancen paa Finansloven har jo den højtærede Minister gjort Rede for; men det forekommer mig, at den sidste ærede Taler havde noget i en Vildfarelse — og det kan man jo tale ganske jævnt om — naar han fremsførte forskellige Ting f. Eks. om Tillægsbevillingen, som vilde komme, og om Udgifterne paa § 28. Ja, det er jo Ting, som ere meget rigtige og meget velkendte; men jeg vil tillige gøre opmærksom paa, at